

ZIE JIJ HULPVERLENING VOOR JONGE KINDEREN WELEENS MISLOPEN, MET EEN BEDREIGDE HECHTING TOT GEVOLG?

Kinderen die naar en tussen verschillende contexten moeten overschakelen krijgen op korte tijd met diverse hechtingsfiguren te maken. Dat zorgt voor instabiele trajecten, wat het risico voor deze kinderen om als puber te ontsporen vergroot. Het Observatorium wil dit helpen voorkomen.

HEB JE NOOD AAN SECTOR-OVERSCHRIJDENDE INTERVISIE OVER EEN LOPEND HULPVERLENINGSDOSSIER VAN EEN JONG KIND?

Dat kan. Het Observatorium biedt een intervisiemoment aan om de casus te bespreken met deskundigen die geen betrokken partij zijn maar wel willen meedenken vanuit een focus op hechting. Door achterom en vooruit te kijken is het de bedoeling om op casusniveau het meest wenselijke traject voor het kind uit te tekenen. Daarnaast proberen we de casus te overstijgen en te komen tot beleidsaanbevelingen voor de organisatie van het zorgaanbod.

Voorbeeld Een meisje van zes verblijft met haar moeder in het vluchthuis. Voor de moeder is een psychiatrische opname nodig. Het vluchthuis twijfelt of de mama ooit nog voor haar dochter zal kunnen zorgen. De vader is niet betrokken en ziet een rol als zorgfiguur niet zitten. Het meisje wordt opgenomen in het CKG. Het toekomstperspectief is niet zo duidelijk.

